

รายการอ้างอิง

- [1] Kundur, P. Power System Stability and Control. New York: McGraw-Hill, 1994.
- [2] Ghandakly, A. A. and Farhoud, A. M. “A Parametrically Optimized Self-Tuning Regulator for Power System Stabilizer”, IEEE Transactions on Power Systems Vol. 7, No. 3, 1992: 1245-1250.
- [3] Nambu, M. and Ohsawa, Y. “Development of an Advanced Power System Stabilizer Using a Strict Linearization Approach”, IEEE Transactions on Power Systems Vol. 11, No. 2, 1996: 813-818.
- [4] Chen, G. P., Malik, O. P., Qin, Y. H. and Xu, G. Y. “Optimization Technique For The Design of a Linear Optimal Power System Stabilizer”, IEEE Transactions on Energy Conversion Vol. 7, No. 3, 1992: 453-459.
- [5] Xu, L. and Ahmed-Zaid, S. “Tuning of Power System Controllers Using Symbolic Eigensensitivity Analysis and Linear Programming”, IEEE Transactions on Power Systems Vol. 10, No. 1, 1995: 314-322.
- [6] Nash, S.G. and Sofer, A. Linear and Nonlinear Programming. New York: McGraw-Hill, 1996.
- [7] รุ่งโรจน์ รุ่งเรือง สุขุมวิทย์ ภูมิวุฒิสาร และทรงศักดิ์ ชุมนพิพัฒน์. การปรับค่าพารามิเตอร์ของตัวปรับเสถียรภาพของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าโดยวิธีโปรแกรมเชิงเส้น. การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 22, ธันวาคม 2542: 252 – 255.
- [8] MATLAB Compiler User's Guide. The Math Works Inc, 1996.
- [9] Hsu, J.C. and Meyer, A.U. Modern Control Principles and Applications. McGraw-Hill, 1968.
- [10] Machowski, J., Bialek, J.W. and Bumby, J.R. Power System Dynamics and Stability. New York: John Wiley & Sons, 1997.
- [11] Kuo, B.C. Automatic Control Systems. New Jersey: Prentice Hall, 1995.
- [12] Padiyar, K.R. Power System Dynamics Stability and Control. Singapore: John Wiley & Sons, 1996.

- [13] Anderson, P. M. and Fouad, A. A. Power System Control and Stability. New York: IEEE Press, 1994.
- [14] Stevenson, Jr. W. D. Elements of Power System. Fourth Edition. Singapore: McGraw-Hill, 1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ก.

โปรแกรมเชิงเส้นโดยวิธีซิมเพล็กซ์ (linear programming by simplex method)

รูปแบบมาตรฐาน (standard form)[6]

$$\begin{aligned} \text{minimize} \quad & \mathbf{z} = \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \text{subject to} \quad & \mathbf{Ax} = \mathbf{b} \\ & \mathbf{x} \geq 0 \end{aligned} \quad (\text{ก.1})$$

- โดย $\mathbf{z}$ เป็นฟังก์ชันเป้าหมาย
 $\mathbf{x}$ เป็นเวกเตอร์ตัวแปรที่มีขนาด n
 $\mathbf{c}$ เป็นเวกเตอร์สัมประสิทธิ์ของตัวแปรของฟังก์ชันเป้าหมายที่มีขนาด n
 $\mathbf{b}$ เป็นเวกเตอร์ค่าคงที่มีขนาด m และแต่ละองค์ประกอบของ $\mathbf{b}$ มีค่าไม่เป็นลบ
 $\mathbf{A}$ เป็น เมทริกซ์เงื่อนไขบังคับ (constraints matrix) มีมิติขนาด $m \times n$

ข้อสังเกต

- 1) เป็นรูปแบบการหาค่าต่ำสุด (minimization)
- 2) ตัวแปรทุกตัวมีค่าไม่เป็นลบ
- 3) เงื่อนไขบังคับแสดงอยู่ในรูปของสมการ
- 4) แต่ละองค์ประกอบของเวกเตอร์ $\mathbf{b}$ มีค่าไม่เป็นลบ

นิยาม ก.1 จุด $\mathbf{x}$ จะเป็นคำตอบพื้นฐาน (basic solution) ถ้า

- 1) ค่า $\mathbf{x}$ สอดคล้องกับสมการเงื่อนไขบังคับของโปรแกรมเชิงเส้น
- 2) คอลัมน์ของ $\mathbf{A}$ ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่ไม่เป็นศูนย์ของ $\mathbf{x}$ เป็นอิสระแบบเชิงเส้น

นิยาม ก.2 จุด $\mathbf{x}$ เป็นคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้ (basic feasible solution) ถ้า

- 1) $\mathbf{x}$ เป็นคำตอบพื้นฐาน
- 2) $\mathbf{x}$ สอดคล้องกับอสมการ $\mathbf{x} \geq 0$

วิธีโปรแกรมเชิงเส้นโดยวิธีซิมเพล็กซ์ จะใช้วิธีการคำนวณเป็นรอบ โดยแต่ละรอบของการคำนวณจะมุ่งไปสู่คำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้แต่ละจุด ถ้าจุดที่ได้ยังไม่เป็นจุดที่เหมาะสม รอบการคำนวณจะยังคงดำเนินต่อไป จนกว่าจะหยุดที่จุดที่เหมาะสม

ในโปรแกรมเชิงเส้นวิธีนี้ เบื้องต้นจะเลือกคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้มาจุดหนึ่งก่อน ซึ่งในตัวแปรจะแบ่งเป็นสองส่วนคือ

- 1) ตัวแปรพื้นฐาน (basic variable) หรือ x_B ซึ่งจะเป็นเวกเตอร์มีขนาดเท่ากับ m หรือจะมีขนาดเท่ากับจำนวนของเงื่อนไขบังคับ
- 2) ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรพื้นฐาน (nonbasic solution) หรือ x_N ซึ่งจะเป็นเวกเตอร์ที่มีขนาดเท่ากับ $n - m$ และมีแต่ละองค์ประกอบมีค่าเท่ากับศูนย์

ในแต่ละ คำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้ จะมี x_B และ x_N แยกต่างกันไป และเมื่อพบอสมการเงื่อนไขบังคับ (inequality constraints) สามารถแปลงเป็นสมการเงื่อนไขบังคับได้โดยการเพิ่มตัวแปรเข้าไป เช่น

$$-2x_1 + x_2 \leq 2$$

$$-x_1 + 2x_2 \leq 7$$

$$x_1 \leq 3$$

เมื่อเพิ่มตัวแปรเข้าไป จะเป็นดังต่อไปนี้

$$-2x_1 + x_2 + x_3 = 2$$

$$-x_1 + 2x_2 + x_4 = 7$$

$$x_1 + x_5 = 3$$

$$x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 \geq 0$$

จากที่กล่าวมาคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้สามารถแสดงได้ดังนี้

$$x = \begin{pmatrix} x_B \\ x_N \end{pmatrix} \quad (\text{ก.2})$$

จากสมการ (ก.2) ฟังก์ชันเป้าหมายสามารถเขียนได้เป็น

$$z = c_B^T x_B + c_N^T x_N \quad (\text{ก.3})$$

โดย c_B คือสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพื้นฐานมีขนาด m
 c_N คือสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรพื้นฐานมีขนาด $n - m$

และเมตริกซ์ A สามารถเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} Bx_B + Nx_N &= b \\ x_B &= B^{-1}b - B^{-1}Nx_N \end{aligned} \quad (\text{ก.4})$$

โดย B เป็นเมตริกซ์เงื่อนไขบังคับของ x_B มีมิติ $m \times m$
 N เป็นเมตริกซ์เงื่อนไขบังคับของ x_N มีมิติ $m \times (n - m)$

เมื่อแทนค่า x_B ในสมการ (ก.4) ในฟังก์ชันเป้าหมาย

$$\begin{aligned} z &= c_B^T B^{-1}b + (c_N^T - c_B^T B^{-1}N)x_N \\ &= y^T b + (c_N^T - y^T N)x_N \end{aligned} \quad (\text{ก.5})$$

โดย $y = (c_B^T B^{-1})^T$ เป็นตัวคูณซิมเพล็กซ์ (simplex multipliers)

ในเบื้องต้นคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้จะมี $x_N = 0$ ทำให้สมการ (ก.4) และ (ก.5) มีรูป
เป็น

$$x_B = B^{-1}b = \hat{b} \quad (\text{ก.6})$$

$$\hat{z} = c_B^T B^{-1}b = y^T b \quad (\text{ก.7})$$

กำหนดให้ $\hat{c}_N^T \equiv (c_N^T - y^T N)$
 $\hat{c}_j$ เป็นองค์ประกอบของ $\hat{c}_N^T$ ซึ่งสอดคล้องกับสมาชิกของ x_N ตัวที่ j

จากสมการ (ก.5) และ (ก.7)

$$\mathbf{z} = \hat{\mathbf{z}} + \hat{\mathbf{c}}_N^T \mathbf{x}_N \quad (\text{ก.8})$$

การที่จะตรวจสอบความเหมาะสมของคำตอบที่ได้มาเป็นคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้สามารถพิจารณาได้จากลักษณะการเปลี่ยนแปลงของ $\mathbf{z}$ ในสมการ (ก.8) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร x_j ซึ่งจะมีค่าตั้งแต่ศูนย์ขึ้นไป แบ่งได้ 3 กรณีดังนี้

- 1) $\hat{c}_j > 0$ ฟังก์ชันเป้าหมายจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของ x_j
- 2) $\hat{c}_j = 0$ ฟังก์ชันเป้าหมายจะไม่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของ x_j
- 3) $\hat{c}_j < 0$ ฟังก์ชันเป้าหมายจะลดลงเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของ x_j

จากสมการ (ก.8) จะสังเกตได้ว่า ถ้ามี $\hat{c}_t < 0$ ค่า $\mathbf{z}$ จะสามารถลดลงได้เนื่องจากตัวแปร x_t ซึ่งแสดงถึงความไม่เหมาะสมของคำตอบที่ได้มาในขณะนั้น จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวแปรพื้นฐาน $\mathbf{x}_B$ โดยการนำ x_t มาแทนที่ (แต่ถ้า $\hat{c}_N^T \geq 0$ แสดงว่าคำตอบพื้นฐานขณะนั้นเหมาะสมดีแล้ว) ดังต่อไปนี้

จากสมการ (ก.4)

$$\mathbf{x}_B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b} - \mathbf{B}^{-1}\mathbf{N}\mathbf{x}_N$$

เลือกตัวแปร x_t จาก $\mathbf{x}_N$ เมื่อ $\hat{c}_t < 0$ แต่ยังคงให้องค์ประกอบอื่นของ $\mathbf{x}_N$ ยังคงมีค่าเป็นศูนย์อยู่ ดังนั้น

$$\mathbf{x}_B = \hat{\mathbf{b}} - \hat{\mathbf{A}}_t x_t \quad (\text{ก.9})$$

โดย $\hat{\mathbf{b}} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$

$\hat{\mathbf{A}}_t = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}_t$ เมื่อ $\mathbf{A}_t$ เป็นคอลัมน์ที่ t ของเมตริกซ์ $\mathbf{A}$

เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของ $\mathbf{x}_B$ ในสมการ (ก.9)

$$(\mathbf{x}_B)_i = \hat{\mathbf{b}}_i - \hat{\mathbf{a}}_{i,t} \mathbf{x}_t \quad (\text{ก.10})$$

จากสมการ (ก.10) $\hat{\mathbf{a}}_{i,t} > 0$ ทำให้ $(\mathbf{x}_B)_i$ มีค่าลดลงและจะเป็นศูนย์เมื่อค่าของตัวแปร $\mathbf{x}_t = \hat{\mathbf{b}}_i / \hat{\mathbf{a}}_{i,t}$ แต่จากเงื่อนไขบังคับในรูปแบบมาตรฐานที่กำหนดให้ตัวแปรทุกตัวมีค่าไม่เป็นลบ เพราะฉะนั้นค่าของตัวแปร $\mathbf{x}_t$ ที่ทำให้ค่า z ในสมการ (ก.8) ลดลงมากที่สุด แต่ไม่ทำให้ค่าตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งใน $\mathbf{x}_B$ เดิมมีค่าเป็นลบ หาได้จากการตรวจสอบอัตราส่วน (ratio test) ดังต่อไปนี้

$$\mathbf{x}_t = \min_{1 \leq i \leq m} \left\{ \frac{\hat{\mathbf{b}}_i}{\hat{\mathbf{a}}_{i,t}}, \hat{\mathbf{a}}_{i,t} > 0 \right\} \quad (\text{ก.11})$$

เมื่อได้ค่าตัวแปร $\mathbf{x}_t$ แล้วนำเข้าไปแทนที่ตัวแปร $(\mathbf{x}_B)_i$ ออกและนำมาเป็นหนึ่งในสมาชิกของ $\mathbf{x}_N$ ตัวใหม่ซึ่งทุกตัวจะมีค่าเท่ากับศูนย์

ถ้า $\hat{\mathbf{a}}_{i,t} \leq 0$ ทุกค่าของ i แล้วคิดค่าของ $(\mathbf{x}_B)_i$ จะไม่สามารถลดลงได้เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของ $\mathbf{x}_t$ และ $\mathbf{x}_t$ จะเพิ่มได้ไม่มีที่สิ้นสุด ทำให้ฟังก์ชันเป้าหมายสามารถลดลงได้ไม่มีที่สิ้นสุดเช่นกัน เมื่อ $\mathbf{x}_t \rightarrow \infty$ และแสดงให้เห็นว่าปัญหาจะไม่มีค่าต่ำสุดที่แท้จริงซึ่งเรียกปัญหานี้ว่า ปัญหาไม่มีขอบเขต

ดังนั้นขั้นตอนการทำโปรแกรมเชิงเส้นคือเริ่มต้นด้วยการกำหนดคำตอบพื้นฐานที่เป็นไปได้ $\mathbf{x}_B = \hat{\mathbf{b}} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b} \geq 0$ และทำตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณ

- 1) $\mathbf{y}^T = \mathbf{c}_B^T \mathbf{B}^{-1}$
- 2) $\hat{\mathbf{c}}_N^T = \mathbf{c}_N^T - \mathbf{y}^T \mathbf{N}$ ถ้า $\hat{\mathbf{c}}_N^T \geq 0$ แสดงว่าคำตอบที่ได้ในขณะนั้นเหมาะสมแล้ว ถ้าไม่ใช่ให้เลือกตัวแปร $\mathbf{x}_t$ ที่ $\hat{\mathbf{c}}_N^T < 0$ แล้วนำเข้าสู่การเป็นตัวแปรพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณ

- 1) $\hat{\mathbf{A}}_t = \mathbf{B}^{-1} \mathbf{A}_t$
- 2) หาค่าดัชนี s ที่สอดคล้องกับ

$$\frac{\hat{\mathbf{b}}_s}{\hat{\mathbf{a}}_{s,t}} = \min_{1 \leq i \leq m} \left\{ \frac{\hat{\mathbf{b}}_i}{\hat{\mathbf{a}}_{i,t}}, \hat{\mathbf{a}}_{i,t} > 0 \right\}$$

ถ้า $\hat{\mathbf{a}}_{i,t} \leq 0$ ที่ทุกค่าของ i แสดงว่าเป็นปัญหาไม่มีขอบเขต

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงตัวแปรพื้นฐาน $\mathbf{x}_B$ และเมตริกซ์ $\mathbf{B}$ ใหม่

ภาคผนวก ข.

ภาคผนวก ข.

ผลการทำโหลดโพล์ของระบบทดสอบ

ผลการทำโหลดโพล์ที่ได้กระทำขึ้นนี้ ได้จากโปรแกรมทำโหลดโพล์ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งทำงานบนโปรแกรม MATLAB ซึ่งผลการทำงานของโปรแกรมของระบบทดสอบที่ได้นำเสนอในบทที่ 6 แต่ละระบบจะแสดงดังต่อไปนี้

ระบบทดสอบที่ 1

```

=====
|      System Summary      |
=====
Converged in 0.27 seconds

How many?                How much?                P (MW)                Q (MVAR)
-----
Buses                    3                Total Gen Capacity    Inf                -Inf to +Inf
Generators                2                On-line Capacity      Inf                -Inf to +Inf
Committed Gens            2                Generation (current)  1.5                -103.4
Loads                     0                Load                  0.0                0.0
Branches                  3                Losses (I2 * Z)      1.46                92.48
Transformers              0                Branch Charging (inj) -                195.9
Areas                     1                Shunt (inj)           0.0                0.0
Inter-ties                0                Total Inter-tie Flow  0.0                0.0

                                Minimum                Maximum
-----
Voltage Magnitude        1.000 p.u. @ bus 1    1.002 p.u. @ bus 2
Voltage Angle             0.00 deg @ bus 3     6.61 deg @ bus 1
P Losses (I2*R)         -                    0.73 MW @ line 2-3
Q Losses (I2*X)         -                    89.73 MVAR @ line 1-2

=====
|      Bus Data            |
=====
Bus      Voltage      Generation      Load
#      Mag(pu)  Ang(deg)  P (MW)  Q (MVAR)  P (MW)  Q (MVAR)
-----
1      1.000    6.610    800.00  30.70    -        -
2      1.002    0.192    -        -        -        -
3      1.000    0.000   -798.54 -134.09  -        -
-----
Total:      1.46    -103.38  0.00    0.00

=====
|      Branch Data        |
=====
From    To    From Bus Injection    To Bus Injection    Loss (I2 * Z)
Bus     Bus     P (MW)  Q (MVAR)  P (MW)  Q (MVAR)  P (MW)  Q (MVAR)
-----
1      2      800.00  30.70    -800.00  59.03    0.000    89.73
2      3      400.00  -29.52   -399.27  -67.04    0.728    1.38
2      3      400.00  -29.52   -399.27  -67.04    0.728    1.38
-----
Total:      1.455    92.48

```

ระบบทดสอบที่ 2

```
=====
|      System Summary      |
=====
```

Converged in 0.22 seconds

How many?		How much?	P (MW)	Q (MVAR)
Buses	3	Total Gen Capacity	Inf	-Inf to +Inf
Generators	2	On-line Capacity	Inf	-Inf to +Inf
Committed Gens	2	Generation (current)	1.3	-93.1
Loads	0	Load	0.0	0.0
Branches	3	Losses (I ² * Z)	1.29	102.94
Transformers	0	Branch Charging (inj)	-	196.1
Areas	1	Shunt (inj)	0.0	0.0
Inter-ties	0	Total Inter-tie Flow	0.0	0.0

	Minimum	Maximum
Voltage Magnitude	1.000 p.u. @ bus 1	1.003 p.u. @ bus 2
Voltage Angle	0.00 deg @ bus 3	7.85 deg @ bus 1
P Losses (I ² *R)	-	0.64 MW @ line 2-3
Q Losses (I ² *X)	-	78.80 MVAR @ line 1-2

```
=====
|      Bus Data      |
=====
```

Bus #	Voltage		Generation		Load	
	Mag(pu)	Ang(deg)	P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)
1	1.000	7.850	750.00	18.97	-	-
2	1.003	1.840	-	-	-	-
3	1.000	0.000	-748.71	-112.09	-	-
Total:			1.29	-93.12	0.00	0.00

```
=====
|      Branch Data      |
=====
```

From Bus	To Bus	From Bus Injection		To Bus Injection		Loss (I ² * Z)	
		P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)
1	2	750.00	18.97	-750.00	59.83	0.000	78.80
2	3	375.00	-29.92	-374.36	-56.04	0.645	12.07
2	3	375.00	-29.92	-374.36	-56.04	0.645	12.07
Total:						1.290	102.94

ระบบทดสอบที่ 3

```

=====
|      System Summary      |
=====

```

Converged in 0.05 seconds

How many?		How much?		P (MW)	Q (MVAR)
Buses	3	Total Gen Capacity		Inf	-Inf to +Inf
Generators	2	On-line Capacity		Inf	-Inf to +Inf
Committed Gens	2	Generation (current)		5.5	117.1
Loads	0	Load		0.0	0.0
Branches	2	Losses (I ² * Z)		5.48	137.76
Transformers	0	Branch Charging (inj)		-	20.6
Areas	1	Shunt (inj)		0.0	0.0
Inter-ties	0	Total Inter-tie Flow		0.0	0.0

	Minimum	Maximum
Voltage Magnitude	0.997 p.u. @ bus 2	1.000 p.u. @ bus 3
Voltage Angle	0.00 deg @ bus 3	15.79 deg @ bus 1
P Losses (I ² *R)	-	5.48 MW @ line 2-3
Q Losses (I ² *X)	-	102.52 MVAR @ line 2-3

```

=====
|      Bus Data      |
=====

```

Bus #	Voltage		Generation		Load	
	Mag (pu)	Ang (deg)	P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)
1	1.000	15.785	500.00	41.46	-	-
2	0.997	11.758	-	-	-	-
3	1.000	0.000	-494.52	75.69	-	-
Total:			5.48	117.15	0.00	0.00

```

=====
|      Branch Data      |
=====

```

From Bus	To Bus	From Bus Injection		To Bus Injection		Loss (I ² * Z)	
		P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)	P (MW)	Q (MVAR)
1	2	500.00	41.46	-500.00	-6.22	0.000	35.24
2	3	500.00	6.22	-494.52	75.69	5.477	102.52
Total:						5.477	137.76

ภาคผนวก ค.

ภาคผนวก ค.

โปรแกรมที่ใช้ในการปรับค่าพารามิเตอร์ของตัวปรับเสถียรภาพ

โปรแกรมเปลี่ยนพารามิเตอร์ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเป็นระบบเชิงเส้น

```
fprintf(1,'set initial condition, recieving value from load flow calculation\n');
%Ra=0.0043;%typeA
%Ra=0.0046;%typeC
%Ra=0.0019;%typeG
Ra=0;
Wo=2*pi*60;
Ka=100; Tr=0.002;
% typeA      It  pf.angle  air-gap flux  E terminal  Re  Xe
%ini_data_sys=[ 0.849  -2.539  1.0173  1  0.009821  0.510779];
% typeC      It  pf.angle  air-gap flux  E terminal  Re  Xe
%ini_data_sys=[ 0.899  -2.45  1.0172  1  0.001937  0.565998];
% typeG      It  pf.angle  air-gap flux  E terminal  Re  Xe
%ini_data_sys=[ 0.85  -4.741  1.04  1  0.012935  0.603683];
% simple     It  pf.angle  air-gap flux  E terminal  Re  Xe
ini_data_sys=[ 0.8895  -2.1976  1.0224  1  0.0022  0.8647];
% typeA      T'do  T"do  H  D  Xd  Xq  X'd  X'q  X"d  XI  S
(1.0) S(1.2)
%ini_data_gen=[ 3.7  0.032  2.6562  2  1.67  1.6  0.265  0.46  0.205  0.15
0.091  0.4];
% typeC      T'do  T"do  H  D  Xd  Xq  X'd  X'q  X"d  XI  S
(1.0) S(1.2)
%ini_data_gen=[ 5.69  0.041  2.6424  2  2.183  2.157  0.413  1.285  0.339
0.246  0.134  0.617];
% typeG      T'do  T"do  H  D  Xd  Xq  X'd  X'q  X"d  XI  S
(1.0) S(1.2)
%ini_data_gen=[ 4.2  0.032  2.3186  2  2.11  2.02  0.28  0.49  0.215  0.155
0.079  0.349];
% simple     T'do  T"do  H  D  Xd  Xq  X'd  X'q  X"d  XI  S
(1.0) S(1.2)
ini_data_gen=[ 5.0  0.06  3.0  0  1.6  1.55  0.7  0.85  0.35  0.2  0.09
0.38];
%parameters are as follow
It=ini_data_sys(1); pf_ang=ini_data_sys(2)*pi/180; flux0=ini_data_sys(3);
Et=ini_data_sys(4);
Re=ini_data_sys(5); Xe=ini_data_sys(6);
T_d0=ini_data_gen(1); T__d0=ini_data_gen(2); H=ini_data_gen(3);
Kd=ini_data_gen(4);
Xd=ini_data_gen(5); Xq=ini_data_gen(6); X_d=ini_data_gen(7);
X_q=ini_data_gen(8);
```

```

X_d=ini_data_gen(9); Xl=ini_data_gen(10); S100=ini_data_gen(11);
S120=ini_data_gen(12);
%linear model parameters
Ksd=sat_coeff(S100,S120,flux0); Ksq=Ksd; %for gen round rotor
Ld=Xd; Lq=Xq; Ll=Xl; L_d=X_d; L_q=X_q;
Lad=Ld-Ll; Laq=Lq-Ll;
L_ad=L_d-Ll; L_aq=L_q-Ll;
Lads=Ksd*Lad; Laqs=Ksq*Laq; Xads=Lads; Xaqs=Laqs;
Lds=Lads+Ll; Lqs=Laqs+Ll; Xds=Lds; Xqs=Lqs;
d_i=(It*Xqs*cos(pf_ang)-It*Ra*sin(pf_ang))/(Et+It*Ra*cos(pf_ang)+It*Xqs*sin
(pf_ang));
d_i=atan(d_i); %d_i=delta_ini
Ed0=Et*sin(d_i); Eq0=Et*cos(d_i);
Id0=It*sin(d_i+pf_ang); Iq0=It*cos(d_i+pf_ang);
Ebd0=Ed0-Re*Id0+Xe*Iq0; Ebq0=Eq0-Re*Iq0-Xe*Id0;
d_0=atan(Ebd0/Ebq0);
Eb=sqrt(Ebd0^2+Ebq0^2);
Ifd0=(Eq0+Ra*Iq0+Lds*Id0)/Lads;
Efd0=Lad*Ifd0;
%FL=flux
FLad0=Lads*(-Id0+Ifd0); FLaq0=-Laqs*Iq0;
Rt=Ra+Re;
Lfd=(L_d-Ll)*Lad/(Lad-L_d+Ll);
L_ads=Lads*Lfd/(Lfd+Lads);
Rfd=(Lad+Lfd)/T_d0;
Xtq=Xe+Xqs; Xtd=Xe+(L_ads+Ll);
D=Rt^2+Xtq*Xtd;
m1=Eb*(Xtq*sin(d_0)-Rt*cos(d_0))/D;
n1=Eb*(Rt*sin(d_0)+Xtd*cos(d_0))/D;
m2=Xtq*Lads/(D*(Lads+Lfd));
n2=Rt*Lads/(D*(Lads+Lfd));
%set linear model constant
K1=n1*(FLad0+Laqs*Id0)-m1*(FLaq0+L_ads*Iq0);
K2=n2*(FLad0+Laqs*Id0)-m2*(FLaq0+L_ads*Iq0)+L_ads*Iq0/Lfd;
K3=((Lads+Lfd)/Lad)/(1+Xtq*(Xd-X_d)/D);
T3=((Lads+Lfd)/(Wo*Rfd))/(1+Xtq*(Xd-X_d)/D);
K4=Lad*Lads*Eb*(Xtq*sin(d_0)-Rt*cos(d_0))/((Lads+Lfd)*D);
K5=Ed0*(-Ra*m1+Ll*n1+Laqs*n1)/Et+Eq0*(-Ra*n1-Ll*m1-L_ads*m1)/Et;
K6=Ed0*(-Ra*m2+Ll*n2+Laqs*n2)/Et+Eq0*(-Ra*n2-Ll*m2+L_ads*(1/Lfd-
m2))/Et;
fprintf(1,' K1 K2 K3 T3 K4 K5 K6\n');
fprintf(1,' %8.4f %8.4f %8.4f %8.4f %8.4f %8.4f
%8.4f\n',K1,K2,K3,T3,K4,K5,K6);
input(' Kstab=');
input(' T1=');
input(' T2=');
input(' Tw(not zero)=');
disp(' types of exciter');
disp(' 1. simple model');
disp(' 2. type A');

```



```

disp('      3. type C');
disp('      4. type G');
disp('      5. Cancel');
types=input('                select the exciter type=');

```

โปรแกรมที่ใช้การทำโปรแกรมเชิงเส้นเพื่อปรับค่าพารามิเตอร์ของตัวปรับเสถียรภาพ

```

format long
dec_d_ratio=input('set the criteria');
if types==1
    [A]=simple(H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6,T3,Kstab,Tw,T1,T2);
elseif types==2
    [A]=gen_stat_exc_A(H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6,T3,Kstab,Tw,T1,T2);
elseif types==3
    [A,Ta,Ka]=gen_stat_exc_C(H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6,T3,Kstab,Tw,T1,T2);
elseif types==4
    [A]=gen_stat_exc_G(H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6,T3,Kstab,Tw,T1,T2);
else
    disp('      run setini again!');
end
term_flag=0;
m1=-Kd/(2*H); m2=-K1/(2*H); m3=-K2/(2*H);
K=[Kstab ;Tw; T1; T2];
[l_eig,eig_val,r_eig]=f_eig(A);
num_eig=size(eig_val,1);
dominant=max_re(eig_val);
disp(eig_val);
xm=input('x');
while term_flag==0
    xm=xm+1;
    old_lamda=1000;
    for count=1:num_eig          %find eigenvector of each eigenvalue and then set
the initial constraint
        [w,v]=get_eig(l_eig,r_eig,count);
        if types==1
            con=sensi(Kstab,Tw,T1,T2,a51,a52,a53,a61,a62,a63,w,v);
        elseif types==2
            con=sensi_stat_exc_A(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v);
        elseif types==3
            con=sensi_stat_exc_C(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v);
        elseif types==4
            con=sensi_stat_exc_G(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v);
        end
        ini_con(count,:)=con;
    end
[constraints,check_re,check_im,obj]=cutconmod(eig_val,ini_con);
N=size(constraints,1);
B=set_B_1st(eig_val,dominant,N); % set up the constraints B

```

```

del_lamda=1;
damp_ratio=d_ratio(eig_val(dominant));
ration=0;
oldK=K; oldA=A; oldeig=eig_val;
roundlp=1;
while del_lamda>=0
    [UPB,LWB,ration]=set_up_dw(K,del_lamda,ration,damp_ratio);%set the upper
and lower bound
    del_K=lp(obj',constraints,B,LWB,UPB,K);
    del_lamda=obj*del_K;
    K=K+del_K;
    Kstab=K(1); Tw=K(2); T1=K(3); T2=K(4);
    if types==1
        A=A_simple(A,Kstab,Tw,T1,T2,T3,H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6);
    elseif types==2
        A=A_gen_stat_exc_A(A,Kstab,Tw,T1,T2,T3,H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6);
    elseif types==3
        A=A_gen_stat_exc_C(A,Kstab,Tw,T1,T2,T3,H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6);
    elseif types==4
        A=A_gen_stat_exc_G(A,Kstab,Tw,T1,T2,T3,H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6);
    end
    eig_val=eig(A);
    del_lam_re=real(oldeig(dominant)-eig_val(dominant));
    if del_lamda>=0
        roundlp=roundlp+1;
        del_lamda=1;
        A=oldA; eig_val=oldeig; K=oldK;
    end
    if roundlp>2
        break;
    end
end
dominant=max_re(eig_val);
damp_ratio=d_ratio(eig_val(dominant));
if roundlp<=2 & damp_ratio<dec_d_ratio
    [l_eig,eig_val,r_eig]=f_eig(A);
    num_eig=size(eig_val,1);
    % disp('damping ratio=');
    disp(damp_ratio);
    pl_dratio(xm,1)=xm; pl_dratio(xm,2)=damp_ratio;
    pl_reeva(xm,1)=xm; pl_reeva(xm,2)=real(eig_val(dominant));
else
    break;
end
end
disp(damp_ratio);
pl_dratio(xm,1)=xm; pl_dratio(xm,2)=damp_ratio;
pl_reeva(xm,1)=xm; pl_reeva(xm,2)=real(eig_val(dominant));
disp(xm); subplot(2,1,1);
plot(pl_dratio(:,1),pl_dratio(:,2),'k-');

```

```
xlabel('iteration'); ylabel('damping ratio');
subplot(2,1,2); plot(pl_reeva(:,1),pl_reeva(:,2),'k:');
xlabel('iteration'); ylabel('real part of dominant eigenvalue');
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับหาค่าเมตริกซ์ A ของแบบจำลองวงจรกระตุ้นอย่างง่าย

```
function[A]=simple(H,Kd,K1,K2,K3,K4,K5,K6,T3,Kstab,Tw,T1,T2)
Tr=0.02;%input('      Tr=');
Ka=200;%input('      Ka=');
A=zeros(6,6);
A(1,1)=-Kd/(2*H); A(1,2)=-K1/(2*H); A(1,3)=-K2/(2*H);
A(2,1)=2*pi*60;
A(3,2)=-K3*K4/T3; A(3,3)=-1/T3; A(3,4)=-K3*Ka/T3; A(3,6)=K3*Ka/T3;
A(4,2)=K5/Tr; A(4,3)=K6/Tr; A(4,4)=-1/Tr;
A(5,1)=-Kstab*Kd/(2*H); A(5,2)=-Kstab*K1/(2*H); A(5,3)=-Kstab*K2/(2*H); A
(5,5)=-1/Tw;
A(6,1)=-Kstab*Kd*T1/(2*H*T2); A(6,2)=-Kstab*K1*T1/(2*H*T2); A(6,3)=-
Kstab*K2*T1/(2*H*T2); A(6,5)=(1-T1/Tw)/T2; A(6,6)=-1/T2;
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับหาค่าเมตริกซ์ A ของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท General Electric

NA 143

```
function[constr]=sensi_stat_exc_A(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(7)+w(8)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(7)+w
(8)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=(1/Tw^2*(w(8)*T1/T2+w(7)))*v(7);
constr(3)=Kstab*w(8)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(8)*v(7)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(8)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(8)/T2^2*(-(1-
T1/Tw)*v(7)+v(8));
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับหาค่าเมตริกซ์ A ของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท Westinghouse

Brushless

```
function[constr]=sensi_stat_exc_C(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(7)+w(8)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(7)+w
(8)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=1/Tw^2*(w(8)*T1/T2+w(7))*v(7);
constr(3)=Kstab*w(8)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(8)*v(7)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(8)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(8)/T2^2*(-(1-
T1/Tw)*v(7)+v(8));
```

return

โปรแกรมที่ใช้สำหรับหาค่าเมตริกซ์ A ของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท General Electric SCR

```
function[constr]=sensi_stat_exc_G(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(6)+w(7)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(6)+w(7)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(6)+w(7)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=1/Tw^2*(w(7)*T1/T2+w(6))*v(6);
constr(3)=Kstab*w(7)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(7)*v(6)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(7)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(7)/T2^2*(-(1-T1/Tw)*v(6)+v(7));
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับค่าความไวของค่าเงาของแบบจำลองวงจรกระตุ้นอย่างง่าย

```
function[constr]=sensi(Kstab,Tw,T1,T2,a51,a52,a53,a61,a62,a63,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(5)*a51+w(6)*a61*T1/T2)*v(1)+(w(5)*a52+w(6)*a62*T1/T2)*v(2)+(w(5)*a53+w(6)*a63*T1/T2)*v(3);
constr(2)=(w(5)/Tw^2-w(6)*T1/T2)*v(5);
constr(3)=w(6)*a61*Kstab*v(1)/T2+w(6)*a62*Kstab*v(2)/T2+w(6)*a63*Kstab*v(3)/T2-w(6)*v(5)/(T2*Tw);
constr(4)=-w(6)*a61*Kstab*T1*v(1)/T2^2-w(6)*a62*Kstab*T1*v(2)/T2^2-w(6)*a63*Kstab*T1*v(3)/T2^2-w(6)*(1-T1/Tw)*v(5)/T2^2+w(6)*v(6)/T2^2;
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับค่าความไวของค่าเงาของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท General Electric NA 143

```
function[constr]=sensi_stat_exc_A(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(7)+w(8)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=(1/Tw^2*(w(8)*T1/T2+w(7)))*v(7);
constr(3)=Kstab*w(8)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(8)*v(7)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(8)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(8)/T2^2*(-(1-T1/Tw)*v(7)+v(8));
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับค่าความไวของค่าเจาะจงของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท Westinghouse
Brushless

```
function[constr]=sensi_stat_exc_C(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(7)+w(8)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(7)+w(8)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=1/Tw^2*(w(8)*T1/T2+w(7))*v(7);
constr(3)=Kstab*w(8)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(8)*v(7)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(8)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(8)/T2^2*(-(1-T1/Tw)*v(7)+v(8));
return
```

โปรแกรมที่ใช้สำหรับค่าความไวของค่าเจาะจงของแบบจำลองวงจรกระตุ้นประเภท General
Electric SCR

```
function[constr]=sensi_stat_exc_G(Kstab,Tw,T1,T2,m1,m2,m3,w,v)
constr=zeros(1,4);
constr(1)=(w(6)+w(7)*T1/T2)*m1*v(1)+(w(6)+w(7)*T1/T2)*m2*v(2)+(w(6)+w(7)*T1/T2)*m3*v(3);
constr(2)=1/Tw^2*(w(7)*T1/T2+w(6))*v(6);
constr(3)=Kstab*w(7)/T2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))-w(7)*v(6)/(T2*Tw);
constr(4)=-Kstab*w(7)*T1/T2^2*(m1*v(1)+m2*v(2)+m3*v(3))+w(7)/T2^2*(-(1-T1/Tw)*v(6)+v(7));
return
```


ประวัติผู้เขียน

นายรุ่งโรจน์ รุ่งเรือง เกิดวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ.2519 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2541